

Vare ofte er af en ringere Kvalitet end den danske og følgelig mindre holdbar og lige saa dyr eller dyrere i Brug. Man gør derfor ikke nogen Uret overfor det forbrugende Publikum ved at fordyre den udenlandske Vare gennem Told, idet der kan faas en dansk Vare, der i Virkeligheden ikke er dyrere i Brug, selv om det enkelte Par koster lidt mere, og hvis Resterne af den danske Skotøjsindustri skal reddes, er det paa allerhøjeste Tid. Der er i 1926 likvideret 16 Skotøjsfabrikker, deraf flere store Fabrikker, og flere vil utvivlsomt følge efter.

Vi maa derfor stadig fastholde, at kun med Støtte fra Statens Side vil vi kunne komme gennem Deflationsperioden. Deflationens Virkninger maa jo efterhaanden tabe sig, saaledes at vi igen kan blive konkurrencedygtige, ligesom vi var det i Aarene 1923 og 1924, efter at Staten havde hjulpet os over det farlige Punkt i 1922, og vi behøver derfor neppe permanente Foranstaltninger. En midlertidig Importregulering efter samme Mønster som i 1922 eller en midlertidig Krisetold aftagende gennem et Par Aar vil sikkert kunne bringe os frelst gennem Krisen.
